

7,9,13. 10,2,1. 3,12. 8,8. गौरीवित n. und मरुगौ^० n. Namen von Sāman Ind. St. 3,216.

गौरीषक्थ (गौरी + शक्थ) m. N. pr. gaṇa सुषामादि zu P. 8,3,98.

गौरीकल्प (गौरी + कल्प) m. Name eines Kalpa, in Brahman's Monate der 13te Tag der dunklen Hälfte; s. u. कल्प 2, d.

गौरीकात्त (गौरी + कात्त) m. N. pr. eines Autors COLEBR. Misc. Ess. 1,263.279. ०सार्वभौमभट्टाचार्य Z. d. d. m. G. 2,340 (179,a).

गौरीगुरु (गौरी + गुरु) m. der Vater der Gauri, Bein. des Himā-laja ÇĀK. 144. RAGH. 2,26. RĀGA-TAR. 1,29. KIR. 3,21.

गौरीज (गौरी + ज) 1) m. Bein. Kārttikeja's Wils. — 2) n. Talk RĀGAN. im ÇKDr.

गौरीनाथ (गौरी + नाथ) m. Beschützer der Gauri, Çiva H. 199, Sch. BHART. 3,87.

गौरीपट्ट (गौरी + पट्ट) m. the horizontal plate of the Liṅga, typical of the female organ Wils.

गौरीपति (गौरी + पति) m. Gemahl der Gauri, Çiva KATHS. 22,16.

गौरीपुत्र (गौरी + पुत्र) m. Sohn der Gauri, Kārttikeja HALJ. im ÇKDr.

गौरीपुष्प (गौरी + पुष्प) m. N. einer Pflanze, = गौरी = प्रियंगु RĀGAN. im ÇKDr.

गौरीपूजा (गौरी + पूजा) f. Verehrung der G., N. eines Feiertages am 4ten Tage in der letzten Hälfte des Māgha, As. Res. 3,272.

गौरीभर्तृ (गौरी + भ०) m. = गौरीपति Çiv.

गौरीललित (गौरी + ल०) n. Auripigment RĀGAN. im ÇKDr.

गौरीवर (गौरी + वर) m. der Geliebte der Gauri, Bein. Çiva's H. 8.

गौरीवित und गौरीविति s. u. गौरीविति.

गौरीव्रत (गौरी + व्रत) n. die Regel der Gauri, Bez. einer best. Feier HIT. 42,2.

गौरीश (गौरी + ईश) m. Gebieter der Gauri, Bein. Çiva's MBu. 14,210. RĀGA-TAR. 3,158.

गौरुतत्पिक (von गुरुतत्पि) m. Entweiher des Ehebettes des Lehrers gaṇa परदारदि zu P. 4,4,1, VĀrtt. 4.

गौलनापाक (गौ + लनापा) adj. der die Merkmale der Kühe kennt Wils.

गौलन्द adj. (f. ई) von गौलन्ध gaṇa कणवाद zu P. 4,2,111.

गौलन्ध patron. von गौलन्द gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105.

गौला f. = गौरी = गौरी N. pr. der Tochter des Himālaja und Gemahlin Çiva's H. c. 60.

गौलाङ्गायन patron. von गौलाङ्ग gaṇa घञादि zu P. 4,1,110.

गौलिक m. N. einer Pflanze, = गौलिक, गौलोठ RĀGAN. im ÇKDr.

गौलोमन (von गौलोमन्) adj. dem Kuhhaar ähnlich gaṇa शर्करादि zu P. 5,3,107.

गौलगुलव adj. von गुल्गुलु PAÑKAV. Br. 24,13. Citat bei AGNISV. zu LĀTJ. 10,4,10.14.

गौलमिक (von गुल्म) m. das einzelne Individuum eines Trupps Soldaten, eines Piquets, eines Soldatenpostens MBu. 10,359.419.

गौल्य (von गुल = गुड) n. Syrup (मधुर n.) RĀGAN. im ÇKDr. spirituous liquor Wils.

गौवासनिक adj. (f. घा und ई) von गोवासन gaṇa काण्यादि zu P. 4,2,116.

गौशकटिक (von गो + शकट) adj. f. ई einen mit Stieren bespannten Karren besitzend P. 5,2,118, Sch.

गौशतिक (von गो + शत) adj. f. ई hundred Rinder besitzend P. 5.2. 118, Sch.

गौशृङ्ग (von गोशृङ्ग) n. N. eines Sāman LĀTJ. 6,10,11. 7,2,1.13. Ind. St. 3,216.

गौश्र patron. von गुश्रि Ind. St. 1,70. Davon ein neues patron. गौश्रा-यणि 393.

गौषूक्त (von गोषूक्तिन्) n. N. eines Sāman PAÑKAV. Br. 19,4. LĀTJ. 7,2,1. Ind. St. 3,216.

गौषूक्ति (von गोषूक्त) m. N. pr. eines Mannes PAÑKAV. Br. 19,4.

गौष्ठी (von गोष्ठ) f. N. pr. eines उदीच्यग्राम; davon adj. (f. ई) गौष्ठं gaṇa पलयादि zu P. 4,2,110.

गौष्ठीन (von गोष्ठ) ein Ort wo früher eine Kuhherde gestanden hat P. 5,2,18. गौष्ठीनो (also adj.) देश: Sch. n. AK. 2,1,13 (गो^०). H. 964.

गौसन्त्रिक (von गो + सन्त्र) adj. f. ई tausend Kühe besitzend P. 5.2,118, Sch.

गौर्ह adj. (f. ई) von गोर्ह gaṇa सुवास्वादि zu P. 4,2,77.

गौर्हलव्य patron. von गुर्हलु gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105. Dazu f. गौर्हलव्यायनी gaṇa लोक्त्यादि zu 18.

ग्रि f. ved. nom. act. von ग्रस् fressen, essen P. 1,1,58, Sch. 6,4,100. Sch. — S. सग्रि.

ग्रा f. Weib von übermenschlicher Art, Göttin, Genie; im sg. selten: nom. sg. scheint ग्राम् zu lauten nach der Stelle: उत ग्रा घृगिरिरे उतो गुरुपतिर्दिमे RV. 4,9,4 und NAIGH. 1,11 nach der einen Rec., während d. andere eine Form ग्राम् aufstellt. Nir. 3,21 (PAÑKAV. Br. 1,8). 10,47. ग्रा ग्रा ग्रा इकावसे कोत्रा यविष्ठ भारतीम् । वदत्रा धियमां वरु RV. 1,22,10. ग्रा दे-वीम् 5,43,6. ग्रा देवपत्नी: 46,3. 1,61,8. ग्राश्च पनरश्च वावधत् 6.68,4. लष्टा ग्रास्वत्तन्यानि 1.161,4. लष्टा ग्रामि: स्त्रोपा: 2,31,4. 7.33,6. 10.66,3. ग्रा वसोन् ग्राम्यो: 5,43,13. 46,2. ग्रा कुतासो वसो जघृष्टा विश्वे स्तुतासो भूत 6,30,15. 49,7. 10,92,14. 93,7. ÇĀK. Çr. 8,21,9. — NAIGH. 1,11 wird das Wort, wie auch andere Bezz. für Weib und Namen weiblicher Gottheiten, unter den Synonymen von वाच् aufgeführt. ग्रा ist eher mit ज्ञा als mit जन् identisch, könnte also urspr. die Kundige bedeuten.

ग्रावत् (von ग्रा) adj. mit Weibern verbunden: ग्रावो नेष्ट: पितृ ऋतुना RV. 1,15,3. KĀTJ. Çr. 9,8,13. तमये लष्टा विधते सुवीर्यं तव ग्रावो मित्र-मह: सत्रात्पम् RV. 2,1,5. Im letzten Beispiele müssen wir ग्रावत् als neutr., also = ग्रावत् auffassen; nach SĀJ. = स्तुतिवाच.

ग्रास्पति m. Gemahl göttlicher Weiber oder eines göttlichen Weibes: नृपतिना ग्रास्पतिना अय्या: RV. 2,38,10. ग्रास्पति f. göttliches Eheweib: (पादि) ग्रास्पतिभि रत्नधाभि: स्त्रोपा: RV. 4,34,7. — ग्राम् könnte in dem einen Falle als verkürzter gen., im zweiten als nom. gefasst werden. Padap. trennt: ग्रा: । पति: ।

ग्रमुष्टि m. ग्रमुष्टिनिवृत्तति प्राज्ञापत्यो वै ग्रमुष्टि: सयेनिवाय द्वाया प्रतिष्ठित्यै TS. 5,4,3,2.3.

ग्रमन् (von 1. गम् s. पृथुग्रमन्.

ग्रमा NAIGH. 1,1 s. u. 2. ग्रम्.

1. ग्रय्, ग्रन्, ग्रयति DuĀTUP. 31,41. ग्रन्थयति (auch med.) 34,19,31.